Anul al 54-lea 16 Pagini EXEMPLARUL { In România: 3 lei / In străinătate: 6 lei 16 Pagini Nr. 294 Luni 25 Octombrie 1937

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ŞI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în ţară

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

BIBLIOTECA CENTRALA A UNIVERSITĂŢII BUCUREŞTI

MISIUNEA PRESEI

Intr'un articol publicat în *„Journal de Génève"*, se tratează o chestiune ce interesează presa, care dă o prea mare atenţiune crimelor şi faptelor considerate „sensaţionale". Se spune în acest articol că rolul presei nu este să popularizeze pe criminali, prin expunerea portretelor şi biografiilor lor, sau prin istorisirea romanţată a isprăvilor lor; după cum nu este nici acela de a aduce la cunoştinţa opiniei publice mai mult părţile urâte ale vieţii sociale şi politice, ignorând acţiunea celor ce contribue, în sfera modestă a activităţii lor, la binele public, la îmbunătăţirea vieţii morale şi materiale a societăţii, la progresele ştiinţei, la dezvoltarea literaturii şi a artelor frumoase, la apărarea patrimoniului naţional şi cultural.

Fireşte, că presa conştientă de misiunea sa are în serioasă consideraţie toate aceste activităţi binefăcătoare în domeniul social, politic, cultural şi moral. Ea nu este şi nu trebue să fie numai un organ informativ, ci un organ dinamic pus în serviciul binelui public, care să poată îndruma, instrui, controla şi însufleţi, atât prin modul cum interpretează evenimentele şi cum comentează întâmplările zilei, cât şi prin observaţiile sale critice, izvorite din dorinţa de a contribui la binele public.

Dar, nu numai exploatarea exagerată a „sensaţionalului", a crimelor, a faptelor condamnabile, săvârşite de indivizi supuşi instinctelor primare, este periculoasă pentru o societate şi o naţiune. Mai este şi acea presă zisă „revolver", acea presă de scandal, care, sub aripele protectoare ale abuzului ce se face de libertatea tiparului, rătăceşte şi otrăveşte o parte din opinia publică cu ştiri senzaţionale sau tendenţioase, cu campanii ce ascund interese străine, opuse intereselor naţionale, sau cu articole în care se resfaţă vulgaritatea şi trivialitatea şi se cultivă injuria şi calomnia.

Numai într'o epocă turbure, când autoritatea e slăbită şi începe să cedeze şi când societatea nu este capabilă să reacţioneze împotriva elementelor ce-i turbură ordinea şi îi ameninţă existenţa, poate să fie îngăduită o asemenea presă ce prevesteşte dezagregarea forţelor morale şi a energiilor creatoare. Fireşte, că asemenea simptome nu scapă observatorilor experimentaţi şi celor ce urmăresc înlăturarea cauzelor ce le-au provocat.

Presa poate să nu fie totdeauna la înălţimea misiunii sale, dar ea nu poate să fie de cât în serviciul cauzei naţionale, a adevărului, a dreptăţii şi a binelui public. Orice altă „presă", într'o ţară civilizată şi de opinie publică, nu poate să existe, oricât de întinsă ar fi libertatea tiparului, căci o striveşte apărătorii ordinei şi ai civilizaţiei.

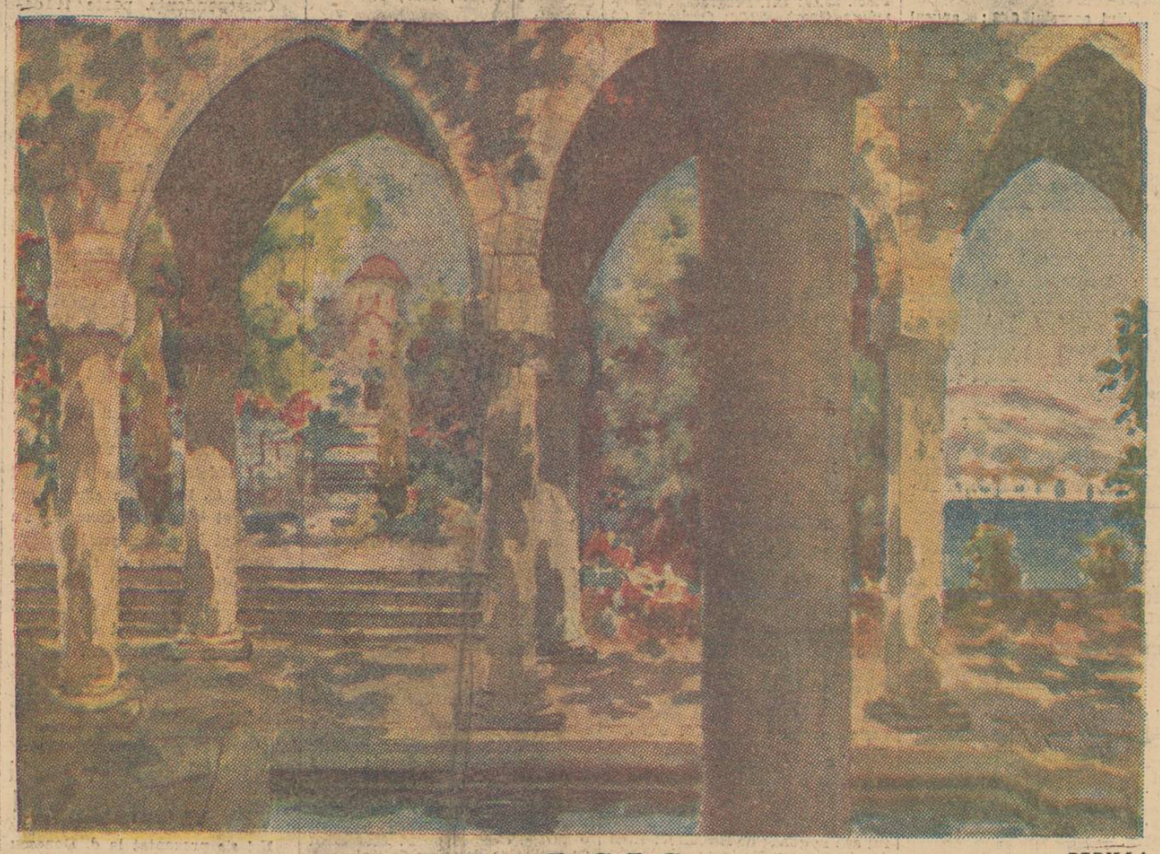

BALCIC — PERILLA

Sosirea A.S.R. Principele Paul al Iugoslaviei

Alteţa Sa Regală Principele Regent Paul al Iugoslaviei soseşte azi dimineaţă la Sinaia unde va fi oaspetele M. S. Regelui Carol al II-lea.

Legăturile de strânsă prietenie ce există între România şi Iugoslavia nu pot ieşi de cât întărite din acest contact direct între cei doi şefi de stat şi numirea A. S. Regale Principele Paul în fruntea batalionului 3 grăniceresc este simbolul alianţei, camaraderiei şi solidarităţii între armatele celor două ţări aliate şi amice.

Adânc pătruns de utilitatea acestei alianţe, A. S. R. Principele Paul i-a dat tot prestigiul Inaltei Sale personalităţi, continuând cu sfinţenie înţeleapta politică a marelui Rege Alexandru care a văzut în forţa materială şi morală a Micei Inţelegeri cea mai solidă garanţie a păcii şi a securităţii Iugoslaviei unite.

Strâns unite, România, Iugoslavia şi Cehoslovacia, vor putea da politicii pacifiste, un sprijin puternic şi vor putea impune tutulor respectul drepturilor lor şi integrităţii lor teritoriale.

Poporul român salută azi în persoana distinsului oaspete şi Inalt reprezentant al familiei domnitoare iugoslave, pe un bun prieten al României, pe un apărător convins şi credincios al alianţei româno-iugoslave şi al Micii Inţelegeri, pe un înţelept continuator al Marelui Rege Alexandru.

A. S. R. PRINCIPELE REGENT PAUL AL IUGOSLAVIEI

Atentat de cale ferată în Belgia

Bruxelles, 22 (Rador). — Locomotiva unui tren care face cursa între Liège şi localitatea Hasselt a deraiat azi după amiază. Mecanicul şi numeroşi călători sunt grav răniţi.

Accidentul se datoreşte unui atentat.

—oxo●oxo—

Regele Belgiei va pleca la Berlin

Bruxelles, 22. (Rador). — *Ziarul „La Nation Belge" publică o informaţie din sursă germană, afirmând că Regele Leopold al Belgiei va pleca la 3 Noembrie la Berlin, pentru a asista la inaugurarea expoziţiei internaţionale de vânătoare.*

—xox○xox—

Prăbuşirea unui avion militar turc

Sofia, 22 (Telor).—Din Istanbul se anunţă că în apropierea acestui oraş s'a prăbuşit azi un avion militar de instrucţie de la o înălţime de 2000 de metri. Aparatul s'a fărâmat, iar cei patru ocupanţi, anume doi instructori şi doi paraşutişti, au rămas morţi pe loc.

—xox○xox—

Ducele de Windsor a vizitat pe d. Hitler

Berchtesgaden, 22 (Rador).— Corespondentul agenţiei D.N.B. transmite:

Ducele şi ducesa de Windsor au sosit azi după amiază la Berchtesgaden, venind dela Stuttgart.

Perechea ducală a plecat după amiază să facă o excursie cu automobilul până la lacul Koenigsee.

Inapoiaţi la Berchtesgaden au făcut o vizită d-lui Hitler.

Corpul nostru ofiţeresc

Deblocarea cadrelor

Printr'un decret-lege s'a luat câteva decizii eroice, care interesează atât corpul ofiţeresc, cât şi organizarea oştirii noastre în acord cu cerinţele impuse de interesele superioare ale apărării naţionale.

In linii generale s'a hotărît ca ofiţerii activi, cari nu mai au dreptul la înaintare, dar n'au împlinit limita de vârstă, să fie trecuţi la pensie; iar limita de vârstă pentru ofiţerii superiori, să fie redusă.

Prin aplicarea acestor dispoziţii se urmăreşte deblocarea cadrelor şi restabilirea treptată a echilibrului între efectivul ofiţerilor în activitate şi efectivul trupei sub arme.

S'a stăruit mai mult asupra „întinderii" cadrelor ofiţereşti, — ceea ce credem că nu acesta trebue să fie scopul principal urmărit — decât asupra curmării unei stări anormale ce s'a creat după încheerea păcei prin sporirea exagerată şi continuă a numărului ofiţerilor, care a condus fatal la blocarea şi deci la funcţionarea defectuoasă a înaintărilor în gradele cuvenite elementelor capabile.

Se ştie cât de mult influenţează asupra moralului ofiţerilor, garanţiile legale privitoare la înaintările în grad şi ce efecte pot să aibă într'un corp sever selecţionat, mecanismul defectuos al înaintărilor.

Ca să ne dăm mai bine seama de nevoia imperioasă a deblocării cadrelor ofiţereşti, în strânsă legătură cu interesele organizării moderne militare, n'avem decât să facem câteva comparaţii, — atât între situaţia dinainte de războiul mondial şi situaţia actuală; cât şi între efectivele noastre ofiţereşti şi cele aparţinând altor armate străine.

România, înainte de războiu, a avut cadre ofiţereşti insuficiente. In campania din Bulgaria, am dispus de 4.500 ofiţeri activi şi 4.000 de rezervă, — în total 8.500 — la un efectiv mobilizat de 400 mii. In ajunul intrării noastre în războiul mondial, armata dispunea de 5.644 de ofiţeri activi şi 10.790 de rezervă, — în total 16.434 la un efectiv total de 562.847, forţe de operaţii. In cursul războiului (1916—1918) am avut 20.000 ofiţeri activi şi de rezervă la un efectiv total de 813.758.

După restabilirea păcii, efectivele noastre ofiţereşti au sporit în modul următor:

In 1924: 11.379; în 1925, — 12.344; în 1926, — 12.293; în 1927, — 13.436; în 1928, — 14.758; în 1930, — 14.387; în 1931, — 15.334; în 1933/34, — 16.596; în 1934/35, — 16.478; în 1935/36, — 16.262; în 1936/37, — 14.958, iar în 1937/38, — 14.922.

Aşa, dar, pe când înainte de războiul mondial, armata noastră a dispus de un număr de ofiţeri activi şi de rezervă, insuficient faţă de efectivele mobilizabile ce intrau în compoziţia armatelor de operaţii; după încheerea păcii şi realizarea României-Mari, numărul ofiţerilor în activitate a sporit continuu, atingând maximum, în 1933/34: 16.569 ofiţeri.

Azi, avem 14.922 ofiţeri activi, ceea ce reprezintă o scădere de aproape 2000, faţă de efectivul lor din cursul anului bugetar 1933/34.

Efectivul actual se descompune astfel: 2 mareşali, 4 generali de divizie, inspectori de armată; 15 generali de divizie; 182 generali de brigadă; 354 coloneli cu patru ani vechime în grad şi 166 coloneli cu ani de vechime în grad mai puţini; 720 locotenenţi-coloneli cu 4 ani vechime în grad şi 154 locot.-coloneli cu ani de vechime mai puţini; 999 maiori cu patru ani vechime în grad şi 573 maiori cu ani de vechime mai puţini; 1771 căpitani cu 10 ani vechime în grad, 895 căpitani cu 6 ani vechime în grad şi 1298 căpitani sub 6 ani vechime; 2587 locot. cu patru ani vechime în grad şi 2889 locot. şi 2321 sublocotenenţi.

Este oare acest număr de ofiţeri superiori şi subalterni în raport normal cu trupa permanentă sub arme, care reprezintă un efectiv teoretic de cca. 150.000 de oameni şi cu efectivul mobilizabil ce intră în compoziţia armatei de operaţii?

Ca să răspundem la acea-

(Continuare în pag. 2-a)

Vor înţelege?

Chiar printre români s'au găsit oameni de rea credinţă — glasuri puţine şi izolate din fericire — cari să-şi arate la început nedumerirea în privinţa rostului acţiunii permanente de lămurire şi propagandă a „Ligii antirevizioniste".

Au fost mulţi politicieni cari, judecând prin prisma intereselor lor electorale, vedeau un fel de „concurenţi" în această Ligă ce trebue să adune sub steagurile ei pe toţi românii, indiferent de culoare politică ori stare socială.

Bănuială absolut neîntemeiată; dar la argumentul că absolut toţi românii trebue să împărtăşească ţelurile antirevizioniste ce simbolizează paza integrităţii fruntariilor, a venit, la început, răspunsul uşuratec: „De vreme ce toţi românii suntem antirevizionişti, ce mai este nevoe să o precizăm unindu-ne la o laltă într'o ligă?" Materialul documentar strâns de atunci; cărţile, hărţile şi actele adunate şi expuse de „Liga antirevizionistă" au lămurit pe tineri şi pe bătrâni, pe elevi şi chiar pe unii profesori, că drepturile noastre asupra teritoriilor de peste Carpaţi sunt bazate pe acte şi documente autentice, emanate dela autorităţile competinte ale vremii.

Expoziţia şi propoganda Ligii anti-revizioniste au consolidat în sufletele tuturor românilor convingerea adâncă şi definitivă, că istoria stabileşte precis dreptul nostru de stăpânire asupra meleagurilor cari au fost vremelnic cotropite şi subjugate de streini, meleaguri unde de milenii s'a desfăşurat neîntreruptul fir al vieţii româneşti. Iată rolul în interiorul ţării al unei acţiuni lămuritoare antirevizioniste.

In exteriorul ţării, necesitatea unei contra propagande ne-a arătat-o, la timp, chiar... oficialitatea maghiară!

Astfel, „Le droit d'auteur", organul oficial al „Biuroului internaţional de uniune pentru protecţia operelor literare şi artistice", a publicat în No. 12 din 1923 pag. 141, într'un articol documentat referitor la „Statistica internaţională a producţiei intelectuale", următoarele rânduri:

„UNGARIA. Legaţiunea regală a Ungariei la Berna a binevoit să comunice datele cari urmează:

„In 1921, Ungaria a exportat 2.268.000 cărţi, hărţi geografice şi caete de muzică. Optzeci până la 90 la sută din acest export au fost destinate teritoriilor foste ungare; cea mai mare parte a restului (adică din cele 10 până la 20 la sută ce rămân) au fost trimise în America".

Intr'un an deci, la 1921, peste 2 milioane de cărţi şi hărţi exportate de Ungaria. Câte zeci de milioane în 16 ani?

Mai e nevoe de vre-un comentariu?

„Liga antirevizionistă" ajută, suplineşte ori completează opera pe care oficialitatea e datoare să o facă şi de aceea cu drept cuvânt d. profesor Onisifor Ghibu scria eri, cu referire la congresul regional ardelean pe care îl ţine la 7 Noembrie, la Tg.-Mureş, „Liga antirevizionistă română": „permanent fiind revizionismul unguresc, permanentă trebue să fie şi acţiunea antirevizionistă din România!"

I. VOLNA

Tăria sentimentului naţional

O dovadă pipăită şi elocventă de tăria sentimentului naţional, de puterea şi măsura în care românii sunt hotăriţi să stărue în lupta pentru cucerirea drepturilor lor prin înfăptuirea în toate domeniile a primatului românesc, avem prilejul să o vedem şi să o constatăm zilnic în felul cum ei reacţionează faţă de ignobila campanie făcută din bârfeli şi calomnii împotriva fruntaşilor şi, în genere, a tuturor luptătorilor pentru izbânda mişcării naţionaliste.

Se cunoaşte proverbul francez, care glăsueşte în sensul că din înverşunarea în calomnii rămâne totdeauna ceva. „Ceva" în sensul că opinia publică sfârşeşte prin a fi înclinată a crede că ar putea fi ceva adevăr în noianul de calomnii debitate pe socoteala cuiva.

Iată însă, că în împrejurarea de care ne ocupăm, proverbul ce am pomenit suferă o desminţire completă, o desminţire pe toată linia. Ceva mai mult, ceeace înseamnă ceva îmbucurător. Bârfelile şi calomniile au produs şi continuă a produce un efect tocmai opus celui la care se aşteptau autorii lor.

In adevăr, ce urmăreau şi ce urmăresc încă aceştia?

Zdruncinând încrederea românilor în cei ce, impunându-şi toate riscurile şi toate jertfele, cheamă pe români la lupta care să facă din această ţară o adevărată Ţară Românească, iar din români adevăraţii stăpâni ai ţării, să compromită şi să zădărnicească în chipul acesta însăşi mişcarea naţională.

Aceasta — şi nu alta — este adevărata şi singura ţintă ce se urmăreşte: compromiterea şi zădărnicirea mişcării naţionale, care a cuprins ţara întreagă şi a trezit toată suflarea românească. Graţie mişcării deslănţuită şi dusă cu toată vigoarea şi mai ales cu toată dezinteresarea, românii au ajuns astăzi să-şi dea mai bine decât ori când seama, pe de o parte, de tristul şi nenorocitul viitor ce li se pregăteşte, în caz că lucrurile ar fi continuat să meargă, aşa cum mergeau, iar, pe de altă parte, de datoria ce au, datorie dictată de instinctul de conservare, de a lupta pentru a-şi croi o soartă mai bună, ajungând ca ei, iar nu alţii, să fie stăpâni acasă la dânşii.

Este însă o legătură pe cât de strânsă, pe atâta de firească, între gradul de stimă şi încredere de care se bucură în ochii opiniei publice cei ce, fără să urmărească nimic pentru persoana lor, ci totul pentru binele ţării şi naţiunii, au ridicat steagul pe care stă scris „România a Românilor" şi între sorţii de izbândă a luptei întreprinse. Dacă se pierde stima şi încrederea în cei ce conduc lupta şi activează pe frontul ei, în mod fatal scad până la zădărnicire şi sorţii de izbândă a luptei.

Acest adevăr elementar era şi este, de sigur, cunoscut bârfitorilor făţişi şi celor cari stau în spatele lor şi pentru cari biruinţa mişcării naţionale înseamnă o adevărată catastrofă.

De data aceasta însă, — lucrul trebue relevat şi subliniat cu un sentiment de adâncă mulţumire — calculele şi combinaţiile lor au dat greş, iar speranţele lor au fost complet zădărnicite. Admirabilul bun simţ al poporului român a văzut limpede şi exact în jocul lor. A văzut şi a tras consecinţa ce se impunea în mod firesc: a sprijinit cu o putere şi mai mare, cu o încredere şi mai largă strădaniile luptătorilor pentru biruinţa primatului naţional.

Sentimentul solidarităţii naţionale a eşit şi mai întărit din ispita la care a fost supus, din cursa ce i s'a întins.

Repetăm, era firesc să fie aşa, de oarece ar fi fost o monstruozitate greu de conceput, ca tocmai românii să treacă în rândurile acelora, cari urmăresc zădărnicirea luptei la al cărei capăt stă dreptatea pentru români în Ţara Românească.

Este totuş îmbucurător să însemnăm această putere a sentimentului naţional, această dovadă de sănătoasă şi mult promiţătoare maturitate a opiniei publice româneşti.

N. BATZARIA

PROPRIETATEA MIJLOCIE

de A. CORTEANU

Proprietatea agricolă este cu atât mai puţin folositoare cu cât este mai mică. Proprietatea devine din ce în ce mai mică, acolo unde populaţia se înmulţeşte şi nu pleacă din sat ca să se ducă la oraş în industrie sau să emigreze în alte ţări, ci rămâne legată de moştenirea părintească, aşa cum se întâmplă şi la noi. De o cultură intensivă care să dea valoare ţarinei noastre fărâmiţate, nu poate fi vorba. Cultură intensivă nu se poate face decât în apropiere de oraşe mari, cari să asigure desfacerea produselor şi într'o climă potrivită pentru plante de specialitate şi de rentabilitate mare. Cu oraşele noastre, care sunt nişte sate mari şi sărace şi cu clima noastră de stepă, cultura intensivă este cu neputinţă, chiar dacă populaţia s'ar deprinde cu munca grea şi continuă pe care o cere cultura intensivă. Trebue să mai adăogăm şi faptul destul de important al nestabilităţii proprietăţii din cauza înmulţirii populaţiei şi a partajelor. Ferme fixe, cu inventarul necesar unei exploatări intensive, nu se pot constitui la noi. Ţăranul stă în sat şi pământul lui e la câmp, depărtare de câţiva kilometri, în fâşii lungi şi înguste, răspândite şi ele în toate tarlalele fostei moşii boereşti. Chiar dacă s'ar concentra aceste bucăţi în una singură, prin comasare, tot nu s'ar putea crea la noi ferme ca în apus, fiindcă ferma presupune că ţăranul cu familia şi cu vitele lui stă pe pământul pe care îl cultivă şi îngrijeşte zi şi noapte de soarta plantaţiilor lui. Proprietatea mică, aşa cum se prezintă la noi, trebue considerată ca o stare trecătoare, produsă de împrejurările istorice, de lupta între ţărani şi boeri, încheiată prin succesul desăvârşit al ţăranilor. Improprietărirea de la 1864, a fost începutul bătăliei pentru pământ între clasa ţărănească şi clasa boerească; exproprierea de după războiu a fost sfârşitul acestei bătălii şi în acelaş timp sfârşitul clasei boereşti. Ţăranii au rămas stăpâni şi pe pământ şi pe politica ţării, fiindcă la noi cine stăpâneşte pământul, stăpâneşte şi ţara. Dar ţăranul victorios e aşa de slab şi de sărac, încât el nici nu-şi dă seamă de ce s'a petrecut cu dânsul. Bătrânii, înghesuiţi de copii cari s'au făcut mari şi de nepoţi, regretă vremea când puteau lua dela boer pământ în dijmă cât poftea şi când aveau unde-şi paşte vitele şi nu erau obligaţi ca acum, să se căciulească la ţigani sau la văduve de nevolnici, pentru un pogon două în parte. Sporul populaţiei satelor face ca pământul să se tot tae în bucăţi mai mici, chiar dacă legea îi interzice diviziunea sub două hct. Ţăranii nu trăesc după regulile codului civil, ci după obiceiuri şi reguli adaptate nevoilor lor. E uşor de scris în lege că pământul nu se poate împărţi în bucăţi mai mici de două hct. Dar ţăranul trebue să-şi mărite fata, şi-i dă un pogon de pământ de zestre; trebue să-şi însoare băiatul, şi-i dă şi lui un pogon, că altfel nu-l ia nici o fată. Şi aşa mai departe. Când se fac toţi copiii mari, iar bătrânii au murit sau sunt neputincioşi, se împarte între fraţi tot ce a rămas, fără nici un act şi fără nici o formă. Impărţeala aceasta nesfârşită, din cauza sporului de populaţie, este condamnarea micii proprietăţi ţărăneşti. Ne apropiem de momentul critic în care ţăranii nu vor mai aprecia proprietatea pământului şi vor căuta cu duiumul, alte ocupaţii cari să le dea de mâncare. Sporul de un milion

(Continuare în pag. 2-a)

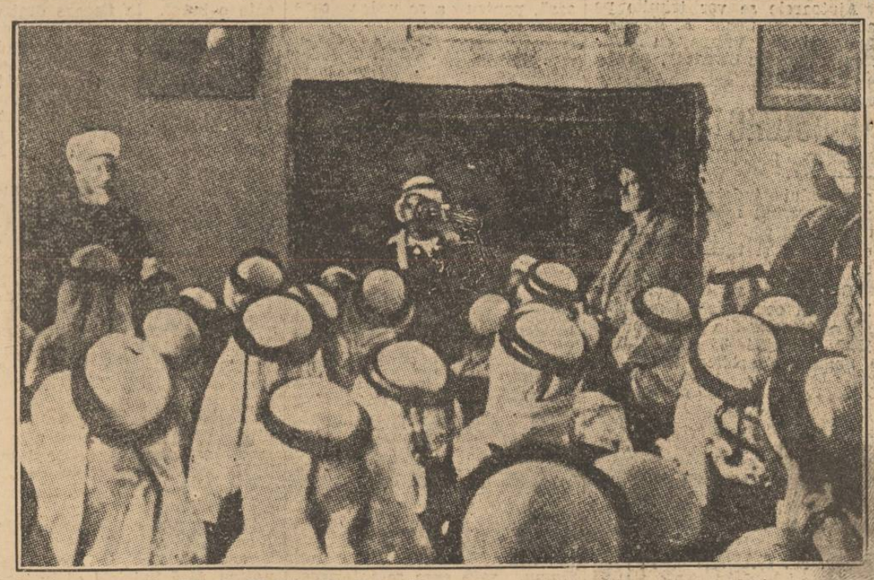

După cum se ştie, Marele Muftiu din Ierusalim, care se refugiase în moscheia lui Omar, a reuşit să fugă în Siria. In fotografie, vedem pe Marele Muftiu dând instrucţiuni unui grup de credincioşi, în interiorul moscheei, înainte de a pleca.